

Skarżący następnie podnosi, że dokonując spornej oceny za rok 2004 w okolicznościach niniejszej sprawy, organ powołujący w oczywisty sposób nie zastosował prawidłowo ani nie dokonał prawidłowej wykładni postanowień regulaminu i wyżej wskazanych zasad. Decyzja oparta jest jego zdaniem na motywach, które nie były prawidłowe zarówno jeżeli chodzi o fakty jak i prawo. Skarżący znalazł się zatem w sytuacji dyskryminacji administracyjnej, niezgodnej z jego uzasadnionymi oczekiwaniami i prowadzącej do mobbingu w pracy.

Na poparcie wniosku o zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia skarżący twierdzi, że dorozumiana decyzja oddalająca jego wniosek postawiła go w stan niepewności i niepokoju, trwającego kilka miesięcy wyrządzając mu w konsekwencji szkodę majątkową oraz krzywdę.

Skarga wniesiona w dniu 10 kwietnia 2006 r. — Strack przeciwko Komisji

(Sprawa F-37/06)

(2006/C 131/96)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Guido Strack (Kolonja, Niemcy) [Przedstawiciel(-e): G. Bouneou i F. Frabetti, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie dorozumianej decyzji pozwanej z dnia 7 lipca 2005 r. oddalającej wniosek skarżącego o uznanie jego choroby za chorobę zawodową;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącego kwoty 2 000 EUR tytułem odszkodowania za szkodę majątkową poniesioną wskutek wydania decyzji z dnia 7 lipca 2005 r. o oddaleniu;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącego kwoty 5 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną wskutek wydania decyzji z dnia 7 lipca 2005 r. o oddaleniu;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie wniosku o uchylenie skarżący podnosi trzy zarzuty dotyczące po pierwsze naruszenia art. 90 regulaminu pracowniczego, po drugie naruszenia zasady zakazu arbitralnego postępowania, obowiązku uzasadnienia oraz nadużycia władzy, po trzecie naruszenia obowiązku staranności.

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2006 r. — Chassagne przeciwko Komisji

(Sprawa F-39/06)

(2006/C 131/97)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Olivier Chassagne (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: S. Rodrigues i Y. Minatchy, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że art. 8 załącznika VII do nowego regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich jest niezgodny z prawem i w rezultacie nie znajduje zastosowania wobec skarżącego;
- zasądzenie na rzecz skarżącego symbolicznego 1 EUR jako zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz 16 473 EUR tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę materialną.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Komisji, pochodzi z wyspy Réunion, francuskiego departamentu zamorskiego. Wniósł on niniejszą skargę w związku z oddaleniem zażalenia, jakie złożył na informację o swoim wynagrodzeniu za lipiec 2005 r., zawierającą zwrot kosztów corocznych podróży.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi sprzeczność z prawem art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 maja 2004 r. Twierdzi on, że przepis ten jest sprzeczny z prawem wspólnotowym, gdyż dopuszcza wiele przypadków nierówności traktowania związanych z miejscem pochodzenia urzędników, jak również sprzeczną zwłaszcza z art. 12 WE i 299 WE dyskryminację urzędników pochodzących z francuskich departamentów zamorskich oraz ogólniej ze względu na przynależność państwową, przynależność do mniejszości grupy językowej, pochodzenie etniczne lub rasę.

Skarżący twierdzi również, że przepis ten narusza inne zasady ogólne prawa wspólnotowego, takie jak obowiązek uzasadnienia oraz zasady proporcjonalności, przejrzystości i dobrej administracji, jak również ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa.

- naruszenie obowiązku staranności i dobrego administrowania;
- nadużycie władzy i naruszenie zasady „neminem laedere”.

Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2006 r. — Luigi Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-41/06)

(2006/C 131/98)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) [Przedstawiciel: L. Garofalo]

Strona pozwana: Komisja

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Komisji z dnia 30 maja 2005 r. o przeniesieniu skarżącego na emeryturę i o przyznaniu mu renty inwalidzkiej ustalonej w oparciu o postanowienia art. 78 ust. 3 regulaminu pracowniczego;
- uchylenie decyzji Komisji z dnia 16 grudnia 2005 r. doręczonej skarżącemu w dniu 20 stycznia 2006 r. oddalającej zażalenie skarżącego na decyzję z dnia 30 maja 2005 r.
- uchylenie szeregu aktów związanych z wyżej wskazanymi decyzjami;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego odszkodowania i zadośćuczynienia za znaczną szkodę majątkową i krzywdę wraz z odsetkami ustawowymi;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionuje decyzję o przeniesieniu go na emeryturę z uwagi na trwałe inwalidztwo, a także cały szereg aktów związanych z wyżej wskazaną decyzją;

Podnosi, że sporne decyzje są niezgodne z prawem z uwagi na:

- całkowity brak uzasadnienia, tautologię, sprzeczność i niespójności;
- naruszenie prawa do obrony oraz art. 9 załącznika II do regulaminu pracowniczego;
- uchybienia proceduralne, naruszenie mającego zastosowanie prawa i naruszenie istotnych wymogów proceduralnych;

Skarga wniesiona w dniu 13 kwietnia 2006 r. — Sundholm przeciwko Komisji

(Sprawa F-42/06)

(2006/C 131/99)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Asa Sundholm (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 12 decyzji Komisji z dnia 3 marca 2004 r. w sprawie ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego;
- uchylenie decyzji zawierającej sprawozdanie z przebiegu kariery skarżącej za okres od dnia 1 stycznia 2004 r. do dnia 31 grudnia 2004 r.;
- zasądzenie od Komisji, na tym etapie postępowania, kwoty 1 EUR tytułem zadośćuczynienia;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi po pierwsze, że zmiana ogólnych przepisów wykonawczych stanowi naruszenie zasady pewności prawa oraz ekspektatywy rozwoju kariery, ponieważ zasady oceny zasług zostały zmienione w trakcie okresu podlegającego ocenie.

Ponadto skarżąca podnosi naruszenie ogólnych przepisów wykonawczych oraz obowiązku uzasadnienia. W szczególności, nie uwzględniając zmiany obowiązków skarżącej i wobec braku precyzyjnego i ostatecznego określenia celu i kryteriów oceny, uwagi w sprawozdaniu z przebiegu kariery skarżącej za rok 2003 zostały jej zdaniem skopiowane do sprawozdania z przebiegu kariery skarżącej za rok 2004, bez poszanowania wymogów dotyczących utrzymania oceny, określonych w ogólnych przepisach wykonawczych.

W końcu skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja zawiera oczywisty błąd w ocenie i niespójność pomiędzy przyznanymi ocenami a uwagami do nich.